

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تأسیس خلافت تنها راه حل در برما

(ترجمه)

خبر

مونگ توای چون سردبیر روزنامه یی گفت: «دلیل این مشکل خطر "اسلام گرای" در میانمار می باشد.» وی افزوده: «ما قصد نداریم مسلمانان را از میان برداریم، ما موجودیت مسلمان را می پذیریم؛ اما نمی خواهیم که مسلمانان کشور ما را ببلعند.» (منبع: اقیانوس اطلس)

تبصره

تهدید اسلام گرای و ادامه حس تنفر علیه مسلمانانی که بوسیله یک راهب بودایی ملیت گرا شعله ور شده، تنها دلیل آواره شدن مسلمانان روهینگیا از میانمار می باشد. از استعمار انگلیس بدین سو، تنها دلیل مرگ مردم روهینگیا، دامن زدن به اختلافات مذهبی و ملی می باشد که بدون کمترین توجهی به حقوق ملت روهینگیا-کسانی که در راین متولد شده و قرن ها در آن زنده گی کردند- صورت می گیرد. نفرت شدید آن ها نسبت به مسلمانان، به وضوح از نسل کشی، حملات مستقیم گفتاری و عملی واضحی که بالای مسلمانان صورت می گیرد، هویداست. چنان چه هفته نامه ای آونگ زیتو در ۱ سپتامبر ۲۰۱۷م، عنوان اصلی خود را تحت نام "خطرات گوناگون مسلمانان بنگالی" منتشر نمود. الله سبحانه و تعالی در قرآن کریم نفرت مشرکین را نسبت به مسلمانان چنین یاد می کند:

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾

[مائده: ۸۲]

ترجمه: بطور مسلم، دشمن ترین مردم نسبت به مؤمنان را یهود و مشرکان خواهی یافت.

قضیه ی مسلمانان روهینگیا شبیه به قضایایی می باشد که برای مسلمانان در سراسر جهان؛ از جمله: فلسطین، سوریه، کشمیر، مینداناو، پاتانی، شرق ترکستان و برای مسلمانان دیگر، اتفاق می افتند و آن هم بخاطری است که وحدت سرزمین های اسلامی از هم پاشیده شده و مسلمانان به قسمت های کوچک، تقسیم شده اند. قوم گرای و خودخواهی فردی برادری را از میان برداشته و دیگر از امیرانی که همیشه فراخوان جهاد را سر می دادند، خبری نیست. در عوض حاکمان دست نشانده و عروسک های ترسویی که چیزی جز تماشای اقتدار خون ریزی از آن ها بر نیامده و عمل کردشان مانند خری است که تنها به دنبال چیزی می رود که صاحبش از آن می خواهد و فقط در حالت نیازش فریاد می زند، بجا مانده اند.

دعوت به خلافت، دولتی که در آن خلیفه سرزمین مسلمانان را یک پارچه کرده و از آن ها در مقابل حاکمان مستبد محافظت و حمایت می کند، همواره از آن به عنوان نظامی که علیه دموکراسی انسانی و نظام حاکم امریکا است، یاد شده است.

آیا دموکراسی در میانمار تا کنون کدام حمایتی از حقوق مردم روهینگیا کرده است؟ آیا دولت های حاکم بر سرزمین های اسلامی می توانند از مردم روهینگیا محافظت کنند؟ هیچ کدام از آن ها نمی توانند این کار را انجام دهند؛ چون ملت روهینگیا، ملتی بدون دولت اند. حکام سرزمین های اسلامی که از طریق نظام دموکراتیک انتخاب شده اند، اکثریت تلاش شان باید کمک به زنده گی انسانی باشد؛ اما این حاکمان تنها می توانند از سازمان ملل کمک های که یأس را در پی دارند، در خواست نموده و به اصطلاح این کمک های بشردوستانه را به اردوگاه های پناهندگان برسانند؛ چرا که آن ها به طور اساسی توان حل قضایا را ندارند.

ضرورت مبرم به خلافت یک امر قطعی می باشد؛ زیرا خلافت است که باعث ترس در دشمن، حفاظت از سرزمین های اسلامی، تطبیق نظام شریعت و حفاظت از زنده گی اسلامی می شود. خلافت همان اقتدار دولتی است که می تواند به طور کامل از زنده گی انسانی محافظت کند، واقعیتهایی که تعداد زیادی در تاریخ با شکوه خلافت عثمانی گواه آن بودند. مسلمانان زیر سایه ی اسلام گرد آمده علیه اشغالگری پرتگالی می جنگیدند. این تنها به دلیل امانت دانستن مسوولیت، ترس از الله سبحانه و تعالی، یک پارچه گی دولت بدون مرز، احساسات برادری، برنامه ی منظم محافظت از سرزمین اسلامی-علی رغم دشمنی و ناراضایتی دشمنان- و احساس مسوولیت در قبال دعوت اسلامی، بود. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾

[الأنفال: ۶۰]

ترجمه: هر نیرویی در قدرت دارید، برای مقابله با آن ها(دشمنان)، آماده سازید و(هم چنین) اسب های ورزیده(برای میدان نبرد) تا به وسیله آن، دشمن الله(سبحانه و تعالی) و دشمن خویش را بترسانید. و(هم چنین) گروه دیگری غیر از این ها را که شما نمی شناسید و الله(سبحانه و تعالی) آن ها را می شناسد. و هر چه در راه الله(سبحانه و تعالی) و تقویت بنیه دفاعی اسلام) انفاق کنید، بطور کامل به شما بازگردانده می شوند و به شما ستم نخواهد شد.

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾

[الفتح: ٢٩]

ترجمه: محمد (صلی الله علیه وسلم) فرستاده الله (سبحانه و تعالی) است و کسانی که با او هستند، در برابر کفار سرسخت و شدید و در میان خود مهربانند.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

[التوبة: ٣٣]

ترجمه: او (الله سبحانه و تعالی) کسی است که رسولش را با هدایت و آیین حق فرستاد تا آن را بر همه آیین ها غالب گرداند، هر چند مشرکان کراهت داشته باشند.

نویسنده: أحمد يوسف

١٦ ذی الحجہ ١٤٣٨ هـ.ق

٩ سپتمبر ٢٠١٧ م